

Reference

1. Bobrovnik V.I. (2005), "Improving the technical skills of highly qualified athletes in athletic competitive jumps: monograph", K.: Science. Svit, 322 p.
2. Kozlova E.K. (2001) "Methods of training qualified high jumpers at the stage of direct preparation for the main competitions of the season": dis. ... cand. sciences on physical education and sport: 24.00.01., K., 193 p.
3. Kreer V.A., Popov V.B. (1986), "Track and field jumps", M.: Physical culture and sport, 175 p.
4. Кутек Т. В. (2014), "Contemporary sports training of qualified athletes specializing in athletics jumps", Monograph, Zhytomyr: View at ZHDU them. I. Franco, 280 p.
5. Matveev L.P. (1999), "Fundamentals of the general theory of sports and the system of training athletes", K.: Olympic literature, 320 p.
6. Platonov V.N. (2015), "The system of training athletes in the Olympic sport. General theory and its practical applications" a textbook [for trainers]: in 2 books, K.: Olympic. lit., Prince. 1. 680 p; Prince. 2. 752 p.
7. Strizhak A.P., Aleksandrov O.I., Sidorenko S.P., Petrov V.A. (1989), "Track and field jumps", K.: Zdorovya, 168 p.
8. Sovenko S.P. (2006), "The ratio of training aids of different dominant orientation of athletes-jumpers at the stage of maintaining the highest level of athletic skill in the annual training cycle" Sports Herald of the Pridniprovya. - Dnipropetrovsk, No. 3, P. 42-44.
9. Suslov F.P., Shepel S.P. (1999), "The structure of the annual competitive training cycle: reality and illusions", Theory and Practice nat. culture. № 9, pp. 57-61.
10. Taranov V., Mironenko I., Sergeev V. (1994), "A year long leap: building a one-year training cycle". Block system" Track and field athletics, № 1, pp. 14-15.
11. Bora Piotr. (2012) "Direct Competition Preparation in Elite High Jumping" New studies in athletics, No. 3, P. 23-28.

УДК 796.86:796.032

Дрюков О. В.
*кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
завідуючий лабораторією програмування та впровадження результатів наукових досліджень в практику
підготовки збірних команд України,
Державний науково-дослідний інститут фізичної культури і спорту*

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА І ОЦІНКА СТАНУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ФІЗИЧНУ КУЛЬТУРУ І СПОРТ»

Показано, що діючий Закон України «Про фізичну культуру і спорт», який було розроблено на початковому етапі становлення України як незалежної держави, при всіх його позитивних особливостях, не повною мірою відповідає сучасним потребам розвитку фізичної культури і спорту в країні. Аналіз діючого Закону України «Про фізичну культуру і спорт» показав, що він не охоплює в повному обсязі питання, що виникають у сфері фізичної культури і спорту. Однією із прогалин є фактична відсутність норм, спрямованих на фінансування дитячо-юнацького, резервного та спорту вищих досягнень з олімпійських видів спорту.

Встановлено, що діючий Закон України «Про фізичну культуру і спорт», включаючи зміни та доповнення до нього, не вирішує усі проблеми спортивного законодавства, що постають перед державою. Здається, що найбільш ефективним способом регулювання усіх аспектів правовідносин у сфері фізичної культури і спорту є прийняття Спортивного кодексу України.

Ключові слова: закон, спортивний кодекс, Україна, фізична культура і спорт.

Дрюков А. В. Общая характеристика и оценка состояния Закона Украины «О физической культуре и спорте». *Показано, что действующий Закон Украины «О физической культуре и спорте», который был разработан на начальном этапе становления Украины как независимого государства, при всех его положительных особенностях, не в полной мере соответствует современным потребностям развития физической культуры и спорта в стране. Анализ действующего Закона Украины «О физической культуре и спорте» показал, что он не охватывает не все вопросы, возникающие в сфере физической культуры и спорта. Одной из пробелов является фактическое отсутствие норм, направленных на финансирование детско-юношеского, резервного и спорта высших достижений по олимпийским видам спорта.*

Установлено, что действующий Закон Украины «О физической культуре и спорте», вместе с изменениями и дополнениями к нему, не решают все проблемы спортивного законодательства, которые ставятся перед государством. Кажется, что наиболее эффективным способом регулирования всех аспектов правоотношений в сфере физической культуры и спорта является принятие Спортивного кодекса Украины.

Ключевые слова: закон, Спортивный кодекс, Украина, физическая культура и спорт.

Driukov O. General characteristics and assessment of the Law of Ukraine "On physical culture and sport". *It is shown that the effective Law of Ukraine "On Physical Culture and Sport", which was developed at the initial stage of Ukraine formation as an independent state, with all its positive features, fails to fully meet the current needs of physical culture and sport development in the country. Analysis of the effective Law of Ukraine "On Physical Culture and Sport" has demonstrated that it does not cover the full range of issues arising in the sphere of physical culture and sport. One of its drawbacks is the actual absence of norms aimed at financing the children and youth, reserve and elite sport in the Olympic sports events. It also demonstrated lack of*

proper regulation of several issues being of great importance for providing efficient management of the Olympic preparation process (distribution of powers between the subjects of management, principles of the Olympic preparation financing, performance indices of the Olympic preparation participants, etc.); the absence of an effective legislative mechanism to stimulate the material support of the Olympic Movement and the Olympic preparation by natural persons and legal entities. This is a non-exhaustive list of problematic situations encountered in law enforcement practice in the field of physical culture and sport, which do not have a clear statutory regulation today.

While appreciating the efforts of the Ministry of Youth and Sport in the development of the legal regulation of relations in the field of physical culture and sport and noting obvious dignity of amendments to the Law of Ukraine "On Physical Culture and Sport", it should be highlighted that an optimal version of the statutory regulation of children and youth, reserve and elite sport in the Olympic sports events has not been yet found.

Perhaps, it is high time to create a Sports Code of Ukraine - a codified act that will harmonize and systematize the existing legislation on physical culture and sport. It should be noted that in several countries (France, USA, Brazil, etc.) there are codified laws concerning the sphere of physical culture and sport, which, according to experts, have significantly influenced the development of sport in these countries. Therefore, it seems that the most effective way to regulate all aspects of legal relations in the field of physical culture and sport is the adoption of the Sport Code of Ukraine.

Keywords: law, sports code, Ukraine, physical culture and sport.

Постановка проблеми. Розвиток фізичної культури і спорту на сьогодні є одним із пріоритетних напрямів державної політики України. Рівень розвитку фізичної культури і спорту в країні – важливий показник здоров'я нації і потенціалу міцності держави. Законодавство в галузі фізичної культури і спорту – основа ефективної реалізації державної політики у цій галузі. У зв'язку з цим необхідно відмітити, що законодавство було і залишається важливим і ефективним інструментом державного управління суспільством, що відноситься до усіх сторін життєдіяльності громадян, у тому числі і галузі фізичної культури і спорту.

Діючий Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [8], як здається, з одного боку не в повному обсязі відповідає потребам розвитку української фізичної культури та спорту України. З другого – складність організаційної структури сучасного спортивного руху, взаємодія різних соціонормативних регуляторів у фізкультурно-спортивній сфері суспільних відносин також актуалізує проблему вдосконалення цього Закону.

Таким чином, необхідно подальше вдосконалення Закону України «Про фізичну культуру і спорт» шляхом внесення змін та доповнень в існуючий нині Закон, враховуючи сучасні потреби і зміни, що відбуваються у суспільстві і державі.

Дослідження виконано в рамках науково-дослідної теми «Організаційно-управлінські умови розвитку резервного спорту в спортивних школах України (на матеріалі фехтування)», державний реєстраційний номер – 0115U000903.

Аналіз літературних джерел. Теоретичним та прикладним питанням правового регулювання фізичної культури і спорту присвячено праці багатьох дослідників [1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13 та ін.]. Вони присвячені характеристиці та аналізу сучасної нормативної бази нашої країни. Досить детально проаналізовано окремі проблеми державного регулювання більшості інститутів сучасного спортивного руху (взаємодія державних органів та громадських організацій фізкультурно-спортивного напрямку, питання фінансування фізичної культури і спорту тощо). Проте в них не відображено взаємозв'язку ефективної реалізації компетенції державних органів у сфері фізичної культури і спорту із законодавчо визначеними цілями і завданнями державної політики у розглянутій сфері громадських відносин, що потребує коригування діючого Закону України «Про фізичну культуру і спорт» [8], враховуючи політичні та економічні фактори зовнішнього та внутрішнього характеру.

Отже, висока значущість і недостатнє вдосконалення проблеми законодавчої та нормативно-правової бази розвитку фізичної культури і спорту потребують подальшого дослідження.

Мета дослідження – аналіз сучасного стану законодавчої та нормативно-правової бази розвитку фізичної культури і спорту та розробка пропозицій з вдосконалення діючого Закону України «Про фізичну культуру і спорт».

Методи й організація дослідження. Аналіз науково-методичної літератури та документальних джерел, норм права, формально-юридичний, порівняльно-правовий, аналіз і синтез, логічний спосіб пізнання, абстракція.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основним законом, регулюючим правові основи фізичної культури і спорту є Закон України «Про фізичну культуру і спорт» від 24 грудня 1993 р. (у редакції від 01.01.2016 р. та подальшими змінами) [8] (схема 1.1). У ньому визначаються засади державної політики у сфері спорту, повноваження органів управління фізичною культурою і спортом, статус невідомих суб'єктів фізичної культури і спорту, закріплюється базове нормативне підґрунтя основних напрямів, спортивного суддівства та спортивної кваліфікації України, регулюється організаційне, інформаційне, кадрове, фінансове та інше забезпечення цієї сфери.

За останні два десятиріччя відбулися вагомні зміни, які стосуються фізичної культури і спорту. Здійснення економічних реформ, комерціалізація та професіоналізація спорту, протидія застосуванню допінгу тощо свідчать про необхідність вдосконалення Закону України «Про фізичну культуру і спорт». Слід зазначити, що питанню вдосконалення нормативно-правової основи фізичної культури і спорту давно приділяється значна увага як дослідників у галузі права [2, 3, 7, 12 та ін.], так і у галузі фізичної культури і спорту [1, 4, 5, 6, 13 та ін.], в працях яких висвітлено необхідність модернізації правового забезпечення даної сфери.

Схема 1.1.

Структура Закону України «Про фізичну культуру і спорт»

Закон України «Про фізичну культуру і спорт»		
Розділ I	Загальні положення	(Ст. 1 – 8)
Розділ II	Суб'єкти сфери фізичної культури і спорту	(Ст. 9 – 25)
Розділ III	Фізична культура	(Ст. 26 – 32)

Розділ IV	Спорт	(Ст. 33 – 44)
Розділ V	Організаційне, кадрове, фінансове та інше забезпечення діяльності у сфері фізичної культури і спорту	(Ст. 45 – 52)
Розділ VI	Міжнародне співробітництво у сфері фізичної культури і спорту	(Ст. 53)
Розділ VII	Відповідальність за порушення законодавства у сфері фізичної культури і спорту	(Ст. 54)

Як зазначає Л. Заїченко [3, с. 4], Закон України «Про фізичну культуру і спорт» в цілому не отримав повного комплексного та системного законодавчого забезпечення. Закон містить чимало прогалин і в першу чергу в сфері діяльності спортивних клубів, організацій промоутерів, спортсменів-професіоналів, що у деяких випадках є господарською за своєю сутністю.

М. Журба у результаті спеціалізованого дисертаційного дослідження [2] зазначає численні випадки неузгодженості діючого законодавства у галузі фізичної культури і спорту, які потребують значної уваги науковців. Наприклад, ч. 2 ст. 6 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» [8] встановлює, що центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту, здійснює повноваження, визначені законом та покладені на нього актами Президента України, хоча Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» [9] закріплює функцію покладання повноважень на той чи інший центральний орган виконавчої влади за Кабінетом Міністрів України (далі – КМУ, Уряд); визначення поняття «спорт» у Законі України «Про фізичну культуру і спорт» [8] та в Законі України «Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань» [11] суттєво відрізняються; термінологія Закону України «Про фізичну культуру і спорт» не завжди відповідає формулюванню Закону України «Про громадські об'єднання» [10], що потребує внесення відповідних змін до першого. Окрім того, Закон України «Про фізичну культуру і спорт» передбачає створення ряду фізкультурно-спортивних об'єднань із «забороненою» Законом України «Про громадські об'єднання» [10] назвою «комітет»: Національного олімпійського комітету України, Національного комітету спорту інвалідів України, Спортивного комітету України (ст. 20, 23, 25, 37). Відповідні комітети було передбачено та правомірно створено до 2012 р. (Прийняття акта вищої юридичної сили для громадських об'єднань), а їх назви прямо закріплено більш спеціальним, який не було змінено під час прийняття загального.

М. Журба пропонує наступні зміни та доповнення до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» [2, с. 182]:

статтю 4 доповнити принципами «верховенство права», «законність», «автономія спорту»;

у статті 5 словосполучення «за сприяння відповідно до інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування» замінити на словосполучення «іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування»;

у частині 2 ст. 6 словосполучення «актами Президента України» замінити на словосполучення «актами Кабінету Міністрів України»;

поняття «громадська організація» та «об'єднання громадян» в усіх відмінках замінити на поняття «громадське об'єднання» у відповідних відмінках;

Слід відмітити, що до законодавчої роботи залучаються не лише науковці, а і фахівці з питань державного управління сфери фізичного виховання і спорту. Так, М. Костенко пише: «...чинний Закон України «Про фізичну культуру і спорт» не відповідає реаліям сьогодення. Оскільки в Україні проводиться спрямування на інтеграцію й адаптацію законодавства України до законодавства Європейського співтовариства, назріла нагальна потреба викласти зазначений вище Закон у новій редакції. Новий Закон України «Про фізичну культуру і спорт» має відобразити сучасні підходи до розвитку фізичної культури і спорту, клубної системи, забезпечення збірних команд України тощо [5, с. 13].

З метою вдосконалення правотворчості у галузі фізичної культури і спорту, Міністерство молоді та спорту України (далі – Мінмолодьспорт) подало у серпні 2018 року до обговорення спільноти ряд змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт».

У проаналізованому документі про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» важливим є не тільки корекція основних термінів та їх визначення, а і доповнення новими частинами. Так, у статті 1 рекомендовано доповнити статтю з урахуванням алфавітного порядку новими термінами такого змісту: «вид змагання – це вид змагальної діяльності в межах окремого виду спорту, яке завершується розподілом місць; спортивна дисципліна є частиною виду спорту, яка охоплює один або декілька видів змагань». Статтю 4 доповнити новою частиною такого змісту: «Держава на основі принципу пріоритетності олімпійського спорту здійснює заходи з фінансового, кадрового, матеріально-технічного, наукового, медичного, інформаційного забезпечення підготовки українських спортсменів з олімпійських видів спорту та не менше 85% ресурсів, направлених на фізичну культуру і спорт, спрямовує на розвиток олімпійських видів спорту». Статтю 43 доповнити новою частиною такого змісту: «У разі позбавлення нагороди спортсменів міжнародною спортивною організацією за порушення Антидопінгового законодавства на змаганнях міжнародного рівня виплачені спортсменам, тренерам та іншим особам, які забезпечують організаційне супроводження підготовки та участі спортсмена, грошові винагороди та стипендії, отримані за спортивний результат на таких змаганнях, повертаються ними до відповідного бюджету, за рахунок якого були здійсненні такі виплати, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

Статтю 46 доповнити новими частинами такого змісту: «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту, відповідно до закону, є розпорядником Єдиної державної електронної бази з питань спорту та забезпечує її ведення. Єдина державна електронна база з питань спорту включає відомості про: персональні дані спортсменів, суддів та тренерів; досягнення спортсменів; освітньо-кваліфікаційний рівень тренерів; суддів, їх спеціальну підготовку та кваліфікаційну категорію; заклади фізичної культури і спорту, статистичну інформацію про них та вид фізкультурно-спортивних послуг, наданих такими закладами; фінансове та матеріально-технічне забезпечення спортсменів та тренерів. Положення про Єдину державну електронну базу з питань спорту розробляється

центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури та спорту та затверджується Кабінетом Міністрів України».

Слід зазначити, чітко визначення повноважень центрального органу влади, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури і спорту (Ст. 6) та розмежує діяльність суб'єктів, на яких базується розвиток юнацького, резервного спорту та спорту вищих досягнень в Україні (Ст. 9-13), а також конкретизує діяльність спортивних федерацій (Ст. 20) тощо. Розробка Мінмолодьспорту змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт», на нашу думку, зумовлена необхідністю розробки доповнень у сучасні правові та організаційні відносини, які склались у сфері фізичної культури і спорту.

Ми вважаємо, що основним недоліком у документі про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» є фактична відсутність норм, спрямованих на фінансування дитячо-юнацького, резервного та спорту вищих досягнень з олімпійських видів. Ми згодні з думкою Ю. Мічуди про необхідність внесення доповнень до Закону України «Про фізичну культуру і спорт», які сприятимуть покращенню фінансування олімпійської підготовки, а саме: 1) зафіксувати мінімальний обсяг фінансування сфери фізичної культури і спорту з державного бюджету у відсотках до величини валового національного продукту; 2) визначити обов'язкові фіксовані джерела централізованих надходжень коштів до бюджету галузі (у вигляді відрахувань (у відсотках) від коштів, отриманих від реалізації лікєро-горілчанних та тютюнових виробів; у вигляді відрахувань (у відсотках) від коштів, отриманих від проведення тиражів державних спортивних лотерей) [6, с. 14].

Аналіз діючого Закону України «Про фізичну культуру і спорт» [8] показав, що він не охоплює у повному обсязі питання, які виникають у сфері фізичної культури і спорту. Однією з прогалин є відсутність статті про меценатство у фізичній культурі та спорті, який, на нашу думку, сприяв би створенню меценатства у сфері фізичної культури і спорту. Існує необхідність доповнення ст. 50. «Наукове забезпечення у сфері фізичної культури і спорту.» Дана стаття встановлює правила проведення наукових досліджень. Однак, вона потребує доповнення та більш детального регулювання питань, які пов'язані з науково-методичним забезпеченням підготовки спортсменів як головного ресурсу підвищення конкурентоспроможності національних команд на міжнародній спортивній арені.

Це неповний перелік проблемних ситуацій у сфері фізичної культури і спорту, що не мають сьогодні чіткої нормативно-правової регламентації, з якими змушені стикатися у правореалізуючій практиці.

Відаючи належне зусиллям Мінмолодьспорту у розвитку правового регулювання відносин у сфері фізичної культури і спорту та відмічаючи безумовну необхідність змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт», слід підкреслити, що оптимального варіанту нормативно-правової регламентації, особливо дитячо-юнацького, резервного та спорту вищих досягнень з олімпійських видів спорту дотепер знайти не вдалося.

Очевидно назріла необхідність створення Спортивного кодексу України – кодифікованого акту, який дасть можливість упорядкувати та систематизувати існуюче законодавство про фізичну культуру і спорт. Слід зазначити, що в ряді країн (Франція, США, Бразилія та ін.) діють кодифіковані закони, які стосуються сфери фізичної культури та спорту, що, на думку спеціалістів, суттєво впливають на розвиток спорту у цих країнах. Це питання відноситься до компетенції Мінмолодьспорту, який як центральний орган виконавчої влади повинен ініціювати створення робочої групи з фахівців у галузі права та фізичної культури і спорту з метою створення уніфікованого нормативного правового акту, який регламентуватиме всі аспекти правовідносин у сфері фізичної культури і спорту відповідно до міжнародних норм. Таким чином, кодифікація існуючого спортивного законодавства дозволить створити міцну законодавчу базу, яка успішно реалізуватиме державну політику у сфері фізичної культури і спорту.

Висновки.

Діючий Закон України «Про фізичну культуру і спорт», а також зміни та доповнення до даного Закону не вирішили усіх проблем спортивного законодавства, що постають перед державою.

Є підстави вважати, що більш ефективним способом регулювання всіх аспектів правовідносин у сфері фізичної культури і спорту є створення Спортивного кодексу України.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з розробкою основних положень проекту Спортивного кодексу України.

Література

1. Дрюков О. Законодавча та нормативно-правова база розвитку і функціонування спортивних шкіл в Україні // Молода спортивна наука України. – 2015. – Вип. 19, Т. 4. – С. 21-25.
2. Журба М. А. Публічне управління в галузі фізичної культури і спорту: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – Одеса, 2017. – 230 с.
3. Заїченко Л. І. Спортивний клуб у системі господарчо-правових відносин: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – Харків, 2015. – 195 с.
4. Корж В. П., Дутчак М. В., Артем'єв О. К., Карленко В. П., Дрюков В. О., та ін. Нормативно-правове та організаційно-управлінське забезпечення розвитку фізичної культури і спорту в Україні // Актуал. пробл. фіз. культури і спорту. – 2006. №10. – С. 4 – 12.
5. Костенко М. П., Карленко В. П., Домашенко А. В., Імас Є. В., Власков А. А., Дутчак М. В. Законодавче та нормативно-правове забезпечення розвитку спорту вищих досягнень в Україні // Актуал. пробл. фіз. культури і спорту. – 2003. – №1. – С. 12 – 19.
6. Мічуда Ю. П. Нормативно-правове забезпечення олімпійської підготовки в Україні: проблеми та шляхи вдосконалення // Актуал. пробл. фіз. культури і спорту. – 2004. – №1. С. 10 – 16.
7. Моргунов О. А. Адміністративно-спортивне право як підгалузь адміністративного права України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. – Запоріжжя, 2013. – 18 с.

8. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24 грудня 1993 р. № 3809 – XII. Відомості Верховної Ради України. 1994; (14): 80. Редакція від 03.07.2018 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>.
9. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 №3166-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011; (38): 385. Редакція від 28.08.2018 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>.
10. Про громадські об'єднання: Закон України від 22 березня 2012 р. №5026-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013; (1): 1. Редакція від 22.07.2018 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.
11. Про запобігання впливу корупційних правопорушень на результати офіційних спортивних змагань: Закон України від 03 листопада 2015 р. №743-VII. Відомості Верховної Ради. 2015; (51): 472. Редакція від 03.11.2015 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/743-19>.
12. Репкіна Ю. М. Адміністративно-правові основи регулювання фізичної культури і спорту: автореф. дис. ...канд. юрид. наук: 12.00.07. – Київ, 2010. – 19 с.
13. Шкретій Ю. М. Правовое и нормативно-методическое обеспечение олимпийской подготовки // Наука в олимпийском спорте. – 2005, №1. – С. 135 – 139.

References

1. Driukov O. (2015). Legislative and regulatory framework for development and functioning of sports schools in Ukraine // Moloda sportyvna nauka Ukrainy. – Iss. 19, Vol. 4. – P. 21-25.
2. Zhurba M. A. (2017). Public management in physical culture and sport: dissertation of Ph. D. in Law: 12.00.07. – Odessa. – 230 p.
3. Zaichenko L. I. (2015). Sports club in the system of economic and legal relations: dissertation of Ph. D. in Law: 12.00.07. – Kharkiv – 195 p.
4. Korzh V. P., Dutchak M. V., Artemiev O. K., Karlenko V. P., Driukov V. O., et al. (2006). Legal and regulatory and organizational and management support of physical culture and sport development in Ukraine // Aktualni problemy fizychnoi kultury i sportu. – N 10. – P. 4 – 12.
5. Kostenko M. P., Karlenko V. P., Domashenko A. V., Imas I. V., Vlaskov A. A., Dutchak M. V. (2003). Legislative and regulatory support of elite sport development in Ukraine // Aktualni problemy fizychnoi kultury i sportu. – N 1. – P. 12 – 19.
6. Michuda I. P. (2004). Regulatory support of the Olympic preparation in Ukraine: issues and ways of improvement // Aktualni problemy fizychnoi kultury i sportu. – N 1. P. 10 – 16.
7. Morhunov O. A. (2013). Administrative and sports law as a sub-branch of administrative law of Ukraine: author's abstract for Ph. D. in Law: 12.00.07. – Zaporizhzhia, – 18 p.
8. On physical culture and sport: Law of Ukraine of December 24, 1993 № 3809 – XII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 1994; (14): 80. Redaktsiia vid 03.07.2018 p. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>.
9. On central authorities of the executive powers: Law of Ukraine of March 17, 2011 №3166-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2011; (38): 385. Redaktsiia vid 28.08.2018 p. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>.
10. On public unions: Law of Ukraine of March 22, 2012 №5026-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2013; (1): 1. Redaktsiia vid 22.07.2018 p. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.
11. On preventing the influence of corruption offenses on the results of official sports competitions: Law of Ukraine of November 03, 2015 №743-VII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2015; (51): 472. Redaktsiia vid 03.11.2015 p. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/743-19>.
12. Repkina I. M. (2010). Administrative law bases for physical culture and sport regulation: author's abstract for Ph. D. in Law: 12.00.07. – Kyiv – 19 p.
13. Shkretiy Y. M. (2005). Legal and regulatory and procedural support of the Olympic preparation // Nauka v olimpiyskom sporte. – N 1. – P. 135 – 139.

УДК: 37.011:008/009

Дутчак Ю.В.,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту,
доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту
Хмельницького національного університету, м. Хмельницький

СТРУКТУРА ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Якість професійної підготовки майбутніх магістрів фізичної культури визначається складністю, багатогранністю та змістовністю. Вона розглядається: з філософських позицій – як сутнісна визначеність професійної підготовки, завдяки якій вона вирізняється серед інших видів професійної діяльності і може розглядатися як цілісний об'єкт; є інтегративною властивістю та має складну ієрархічну структуру, що складається з якості умов, якості процесів та якості результатів професійної підготовки; є динамічним утворенням і має властивість різного індивідуального сприйняття; з позицій економічного й управлінського підходів характеризується двобічністю: з одного боку, це відповідність нормам, стандартам; з іншого – очікуванням усіх зацікавлених сторін (студентів, керівників, колег, працедавців, соціуму, держави). У структурній схемі якості професійної підготовки майбутніх магістрів виокремлено три компоненти: якість освітнього процесу; якість педагогічних систем та умов; якість результатів.

Ключові слова: якість, якість професійної освіти, якість освітнього процесу, якість педагогічних систем, якість результату.